

Í Vik vóru serliga nógv børn og tóku ímóti. Tey hjálptu til við at fáa vørurnar í handilin

boð frá sær, um hann t.d. skuldi staðið fastur í kava.

Vit koyra ikki skjótt. Vørubilar í hesi støddini mugu ikki koyra skjótari enn 60 km um tíman. Tað heldur Poul Erik vera heldur løgið, serliga um sammett verður við bussar, sum fyltir við fólki hava loyvi at koyra 70 km um tíman.

Sum mjólkarbátarnir

Tá vørubílin kemur frá heilsuluni til bygDAHANDLARNAR minnir tað mest um mjólkarbátarnar fyrr í tíðini, tá teir sigldu bygd av bygd.

Serliga eru tað børnini, sum flokkast um vørubílin. Upp í lastina, leypa niður av aftur, og nokur hjálpa til við at bera frá. Tey kenna sjálvandi øll biðforaran, sum vitjar hvørja viku.

Við summar handlar er lætt at fáa vørurnar inn í handilin. Poul Erik fær koyrt bílin heilt til dyrnar, og tá baklúkan á bilinum kann lækkast niður á vegin, er bara at rulla vognin við vørnum inn í handilin. Og so taka tann tóma vognin frá seinastu viku inn aftur í bilin.

Men aðrastaðni er undirlendið ikki líka sterkt, og bílin sleppur ikki heilt til. Tá tekur Poul Erik sær flytíreimarnar til hjálpar. Reimarnar krøkir hann niðast í vognin og leggur tær um herðarnar. Á tann hátt forðar hann vogninum í at søkka, og fær eisini lættari vognin upp um gáttir. Reimnarnar eru óføra hentar, og við teimum slepst undan at brúka óneyðugar kreftir. Men arbeiðið krevur kortini at hava ein nokulunda sterk-an rygg, heldur Poul Erik.

Ymist er, hvussu nógv-ar vørur hann hevur at flyta. Hesa tíðina er solan ikki tann mesta. Og hevur veðrið verið gott, minskar solan hjá heilsuluni, tí tá koyra fólk sjálv til Havnar til handils, og so hava bygDAHANDLARNIR ikki fyrri neyðini at keypa so nógv-ar vørur. Teir stóru handlarnir í Havn draga.

Seinasti handilin vit vitja á ferðini er í Vik. Poul Erik er húsavundur og veit, hvagar vørurnar skulu. Sum skal inn á goymsluna, sumt skal setast fram beinanvegin, annað verður læst inn í kjallaran. Børnini hava fri og tey hjálpa handilsmanninum og Poul Erik við at fáa alt til holdar.

Og so stevnir Poul Erik suður aftur til Kollafjarðar. Hetta var ein av teimum lættari døgnum, sigur hann.

Framhald av síðu 19

skúlin ikki verið so væl búgvinn til, tí honum hevur fyrst og fremst tørvað ser-útbúgvinn lærarafólk.

Kortini eru hesi seinastu árin komnir fleiri og fleiri reiðiliga svárt og ymiskt tarnaðir næmingar í teir ymsu bygdaskúlnar.

Og tað kann verða sagt sum heild, at bæði kommunur, lærarafólk og næmingar hava tikið væl ímóti teimum.

Sjálvt um uppgávan mangan í fyrstuni sá reiðiliga vónleys út, so visti tað seg, at vælvilja og skynsom lærarafólk kundu loysa stórar uppgávur í hesi serundirvisingini — uttan at tey høvdu nakra serliga útbúgving.

Men Landsskúlafyriritingin roynir eftir førumuni at útbúgva lærarafólk til hesar seruppgávur.

Eisini verður nú roynt at knýta onnur fakfólk, t.d. fysioterapeutar til fólkaskúlan, har nú fleiri rørlutarnaðir næmingar ganga í skúla.

Okur, sum arbeiða við ráðgeving og fyrisiting, siggja væl, at allar uppgávur verða ikki so væl

loystar, sum ynskjandi er.

T.d. er ikki altíð lætt at taka støðu í tí, sum eitur sernámsfrøðiligar stuðul til smábørn:

1. Hvat hoyrir undir fólkaskúlalógina? og
2. hvat hoyrir undir sosalu lóggávuna.

Men tað tykist at vera so, at størri kunnleika umsitingarnar fáa í teimum ymsu málunum, tess betur gongur at loysa tey og veita hjálpina.

Ti ræður um bæði hjá skúlum og foreldrum at geva so góðar og hollar upplýsingar í málinum sum møguligt.

Okur, sum standa í hesum arbeiðinum, ynskja at okur vóru nógv betur mannaði at veita eina betri serundirvising og ein betri sernámsfrøðiligan stuðul.

SETEPLIR

STYRK HJARTAÐ, NÝT MOLDINA OG BØT UM HANDILSBALANSUNA — VELTIÐ TYGARA EGNU EPLIR!

tey í Føroyum hesi seinnu árin best royndu og umtókta seteplini

»MARIS PIPER«

eiga vit enn á goymslu.

MARIS PIPER fruktar væl við hvítum, reinum eplum.

Bileggið sekk tygara beinanvegin, soleiðis at eplini kunna leggjast til spíringar áðrenn tey verða sett niður.

Tey verða at fáa í

LANDSHANDILIN

tlf. 11385

